

"بنوازیم"

می دونستی دوست من؛

ما در قبال "غرور" آدمهای مغرور هیچ دغدغه ای نبایستی داشته باشیم
یعنی نباید اون توقعاتی که بخاطر غرورشون هست رو برطرف کنیم...

مهم هم نیست این "آدمها" در چه جایگاهی باشن؛

خانواده

دوستان

اقوام

استاد، شاگرد، حاج آقا، رئیس، مدیر، آیت الله، بازیگر، فوتبالیست، مشهور،
مجهول و...

و میدونستی در قبال "تکبر" و "خودبرتر بینی" متکبرین هم همینطور، نبایستی
تکبرشون رو احترام قائل باشیم...

کسی که خودش رو "برتر" از دیگران میبینه، مثل بیماری میمونه که هر قدر به این
"غرور و تکبرش" احترام بذاری و اون رو بالا بینی او "مریض تر و مریض تر"
خواهد شد...

"خودبرتر بینی" و "خودشیفتگی" از مهم ترین بیماری های "روح" هستند و
نوعی "اختلال شخصیت" به حساب میان، پس در شدت یافتن این بیماری ها
در فرد بیمار سهیم نباشیم بهتره والا

ما فقط با افتخار و زلال، انسان های "نازنین" رو بایستی بنوازیم و برایشون
ستاره و دریا و ترانه و بارون بخوایم

و قلبی قلبی بشیم با تماشااشون

